

Resultat synes fremdeles ikke ubilligt, da Jordebogskassens Andel i Skattesvarelsen gennemgaaende kun har andraget ganske ubetydelige Beløb, for de enkelte Ejendommers Vedkommende, og da Ejendomsskylden jo som Hovedregel ogsaa er langt lavere end de tidligere Hartkornsskatter af Landejendomme, hvorved bemærkes, at Jordebogskassen aldrig har deltaget i Udredelsen af Ligningskatten ifølge Lov 20. Juni 1850. Endvidere har Bortfaldet af Jordebogskassens Skatte-svarelse nu medført den uafviselige Fordel, at alle Statens Arvefæstere for saa vidt behandles lige af Skattelovgivningen. I øvrigt maa det sluttelig bemærkes, at selv om man virkelig nu vilde tage Hensyn til Bortfaldet af Jordebogskassens Skattepligt, burde dette i hvert Fald ikke kunne medføre en Nedsættelse af den Skatterne ganske uvedkommende Arvefæsteafgift; men Finansministeriet kan ifølge det foran bemærkede for sit Vedkommende ikke indgaa paa, at den nævnte Skattepligts Bortfald nu tages i Betragtning.

ad 2) Medens man paa Forhaand maa nære nogen Tvivl om, at Inddragelsen af de vedkommende Ydelser eller Bidrag virkelig repræsenterer den af Andragerne opgivne Værdi, er det formentlig unødvendigt nærmere at undersøge dette Spørgsmaal. Det er nemlig en Misforstaaelse af Andragerne at antage, at bemeldte Inddragelse er i Strid med den Arvefæsterne ved *Skøderne* hjemlede Ret. Skøderne give intet som helst Tilsagn om de nævnte Ydelser; disse kunne derfor paa ingen Maade betragtes som Modpræstationer til Arvefæsteafgifterne i den Forstand, at en Misligholdelse med Hensyn til Bidragene efter kontraktmæssige Regler eo ipso maatte medføre en Nedsættelse i Afgifterne. Men i øvrigt vilde en saadan Nedsættelse formentlig være ganske forfejlet. Da Inddragelsen af Bidragene gennem den oftere paastaaede Følge, de forhøjede Kommuneskatter, jo rammer alle Amtets Beboere, vilde en Nedsættelse alene i Arvefæsteafgiften ikke ramme det centrale i Spørgsmaalets Afgørelse. Dønné Lempelse vilde paa denne Maade komme en for snæver Kreds af Personer til gode og vilde derfor ogsaa, hvis den var udregnet efter et ligefremt Forhold til den samlede Byrde, som gennem Skatteforøgelsen var paaført Kommunens Skatteydere, udgøre et for højt Beløb.

ad 3) Ganske tilsvarende Bemærkninger kunne endelig anføres imod at lade Udebliven af Statstilskuddet til Degnetiendens Afløsning bevirke en Nedsættelse alene i Arvefæsteafgiften, idet der jo var mange andre end Arvefæsterne, der i saa Fald havde Krav paa Imødekommen. Men navnlig maa bemærkes, at Grunden til det manglende Tilskud, som det foreligger oplyst, alene er den, at Degnetienden allerede forinden 1903 var ophævet i Frederiksborg Amt. Herefter har Andragerens Begrundelse formentlig tabt al Vægt; thi med Tiendens Bortfald er jo ogsaa Spørgsmaalet om et — senere — Tilskud til dens Afløsning borttaget.

Ligesom Finansministeriet ifølge foranstaaende ikke kan indgaa paa, at der tages noget Hensyn til Andragerens almindelig udtalte Ønske om, at alle Arvefæsteafgifterne nedsættes med 20 pCt., kan man heller ikke bifalde, at Andragerens særlige Ønske om, at Havrelandgilden i Hørsholm Distrikt og Høhoveri-vederlaget i Frederiksborg Distrikt nedsættes yderligere end foreslaet i Lovudkastet, bliver imødekommet. Idet Finansministeriet her maa fastholde de i Lovforslaget dragne Grænser for Nedsættelserne, kan man til Begrundelse heraf ganske henvise til selve Lovforslaget og de dette ledsagende Bemærkninger med Bilag.

N. Neergaard.

Worm.